

ESCORREGUEN V. ESCÓRRER.
 ESCÓRRER v. Imperfet I.: l'**escorriven** [el formatge] i posaven la sal que els sembla (Llobera 64). Imperfet S.: amb una finestra perquè [els formatges] [...] s'**escorreguessen** (Meranges 14).
 ESCORRIVEN V. ESCÓRRER.
 ESCORXÀ V. ESCORXAR.
 ESCORXAR v. Infinitiu: *vàrem tenir el capritxo [...] d'escorxà-la* (St. Privat d'en Bas 46).
 ESPEDIAR* v. Expedir. Infinitiu: *de manera que, als espediar, puguin suportar el viatge* (Jóc 4).
 ESPERAM V. ESPERAR.
 ESPERAR v. Present I.: i l'**esperam**, que ella ve de per vila (Alaró 122).
 ESPINAR v. Les espines, punxar. Present I.: *que fa aquelles capces, eh?, que espinen* (Oix 31).
 ESPINEN V. ESPINAR.
 ESPITJA V. ESPITJAR.
 ESPITJAR v. Pitjar. Present I.: *quan s'espitja, surti el serigot* (Meranges 14).
 ESPOLTII** m. Esportí, cofi: *aquí sota hi via l'oli, els espoltins* (Calaf 72); *ja hi vien tirat a aquells espoltins aiga* (Calaf 72); *hei via la ... els espoltins, que els espoltins no tenien gàbia de premsa* (Calaf 72); *només eren els espoltins* (Calaf 72).
 ESPOSAR v. Posar. Imperfet S.: [les botifarres] s'**esposaven** a escórrer a sobre d'una garbera (Cervelló 108).
 ESPOSAVEN V. ESPOSAR.
 ESQUEIXAI* m. Esqueixall, clap de claror enmig de la tempesta: *En diem un esqueixai, un esqueixai de mar* (St. Andreu de Ll. 87); *es veu tota la verdor i la blancor de l'esqueixai que hi ha* (St. Andreu de Ll. 87).
 ESSER V. ÉSSER.
 ÉSSER v. 1. Infinitiu: *Un préssec, per sere bo per la venda* (Jóc 4); *per esser a temps a fer s'aguait* (Alaró 122); *en esser pols l'arraconen a puesto que no s'hi plogui* (Llucmajor 130); *Pot esser [...] un call emmaleit* (Santanyí 133); *tocarien esser vuit quilos de farina* (Ciutadella 138). Present I.: *jo no som quien per dir-ho* (Santanyí 133); —«*Ja sés prompta* (l'Alguer 151); *i aquell aire, [...] é lo que dóna la punxada* (Gósol 42). Imperfet I.: *Es feia una olla i [...], si érets cinc* (Llívia 9); *si érets quatre, els altres amb bastons l'esperaven* (Llívia 9). Plusquamperfet I.: *no via sigut mai bon caçador* (St. Privat d'en Bas 46); [a] *casa havíem set poc cantadors* (St. Josep de sa T. 144). Condicional simple: *lo bastí sigueriva lo gat* (l'Alguer 152). Present S.: *l'atre matador el lligava de la pota del radere, o siga, de totes dugues* (Moià 68); *com una forma de ... de baiard, o siga, d'escala* (Moià 68); *quatre potes, o siga, quatre potes que se'n diuen quatre petges* (Moià 68); *o siga, ja [...] en es moment aquell* (Eivissa 150); *o siga, que és un record que el record* (Eivissa 150); Imperfet S.: *que [els brencs] fossen llargs* (Llobera 63). Plusquamperfet S.: *si gues set un altre home* (St. Josep de sa T. 145).
 2. Auxiliar. Present I.: *tu veus que l'ets tocat* [el senglar] (Cànoves 75); «*l'ets mort* [el senglar]?» (Cànoves 75); *nos sem ocupat de tenre el personal* (Estagell 2). Imperfet I.: *quantos traginers [...] era estancat la set* (Salses 1). Condicional: *al cel series anat* (Montuiri 123). Imperfet S.: *que si bé fosses tractat, / (i) al cel series anat* (Montuiri 123).
 ESTACAR v. Lligar. Present I.: *les estaquen* [les fibres] [...] *ab un bastó* (Campdevàdol 44).
 ESTACIÓ* f. Moment, fase: *Venia allavons ja una estació, que via caigut el ... el fart de gra* (Oix 33).

ESTALGERA f. Prestatgeria: *los ànguls fets a plans, per posar los plats, no, pecó hi era l'estalgera* (l'Alguer 151).
 ESTAM V. ESTAR.
 ESTANCAR v. Estroncar. Plusquamperfet I.: *De l'aigua que ix de la paret, / quantos traginers, [...] era estancat la set!* (Salses 1).
 ESTAQUEN V. ESTACAR.
 ESTAR v. Present I.: *ademés, estam enterats* (Alaró 122). Imperfet I.: *ja esteia amb es contracte que feien* (Maó 143); *tots es convents que hi ha a Menorca esteien plens* (Maó 143). Present S.: *que estigo ben cargolat* (Llobera 62); *que estigo tova* [una madeixa] (Llobera 62). Imperfet S.: *si hei via saó, que estàs sa terra bé* (Sóller 121).
 ESTÀS V. ESTAR.
 ESTEIA V. ESTAR.
 ESTEIEIEN V. ESTAR.
 ESTELLETÓ* m. Estella petita, estellicó: *i hei tiren estelletons* (Montuiri 126).
 ESTENDRE v. Imperfet I.: **esteniven** aquelles garbes (Llobera 63).
 ESTENIVEN V. ESTENDRE.
 ESTERROSSADORS m. pl. Conjunt de posts gruixudes, sovint proveït de tallants, que, arrossegat per un animal, serveix per a esterrossar: *hei ha uns ... que se diven [...] esterrossadors* (Sóller 121); **Esterrossadors se diven** (Sóller 121); *aqueixs esterrossadors ara s'han posat molt en moda* (Sóller 121); *però ets esterrossadors ja no* (Sóller 121).
 ESTIGO V. ESTAR.
 ESTIRÀS m. Tiràs: *llavons l'estiràs, ben estirassat* (Llobera 63).
 ESTIRASSAR v. Tirassar, arplegar amb el tiràs el gra de l'era. Participi: *llavons l'estiràs, ben estirassat* (Llobera 63).
 ESTIRASSAT V. ESTIRASSAR.
 ESTORBAR v. Destorbar. Imperfet I.: *ho vam tirar a terra perquè ens estorbava* (Tordera 77).
 ESTORBAVA V. ESTORBAR.
 ESTREBAR v. Desbaratar. Present I.: *els estreben els estòmacs* (Moià 70).
 ESTREBEN V. ESTREBAR.
 ESTRISSA f. Drissa, cap de corda que serveix per a hissar les veles: *allòs en diem les estrisses* (St. Andreu de Ll. 88). Vegeu la il·lustració 36.
 ETERNIDAT f. Eternitat: *per tot una eternidat* (Montuiri 123).
 ETS V. ÉSSER (auxiliar).
 EU art. El: *i eu qui li va pegar* (Pollença 119); *però eu que havia pegat li deien en Fred* (Pollença 119); *hi surt tot eu suc* (Pollença 120).
 EXHALACIÓ v. Respiració: [es forat] *no ha de tenir exhalació* (Montuiri 126).
 EXPERTO* m. Expert: *hei ha expertos* (Alaró 122).
 EXPULSAR v. Present S.: *taia de pertot perquè ho expúlsia* [el pus] (Santanyí 133).
 EXPÚLSIA V. EXPULSAR.
 FABIOLER m. Flabioler: *es fabioler anava d'un cavaller a s'altre* (Ciutadella 135).
 FAGI V. FER.
 FALCADA f. Falçat, manat d'espigues que se sega d'un cop de falç: *Deien sa falcada* (Santanyí 134); *Sa falcada consistia que, quan tenien sa mà plena* (Santanyí 134); *Sa falcada* (Santanyí 134).